

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย เป็นจุดเริ่มต้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ประเวศ วะสี (๒๕๓๔) กล่าวไว้ว่า เด็กช่วงอายุ ๐-๖ ขวบ เป็นช่วงที่จะมีพัฒนาการของ โครงสร้างทางสมอง ปัญญา อารมณ์ นิสัย ความดี ความชั่วของคนจะก่อตัว ในช่วงนี้ เป็นช่วงสำคัญที่สุด การเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมของเด็กในช่วงนี้ ถือเป็นประเด็น การศึกษาที่รับควม ในการสร้างรากฐานคุณภาพของคนในสังคม

กิตติยาดี บุญชื้อ และคณะ (๒๕๖๓) รวมทั้ง กมลา โอสถานุเคราะห์ (๒๕๖๖) ได้ แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย มีประเด็นสำคัญ ที่ว่า ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ควรจะเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่ง ให้นักเรียนมีความ พร้อมด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็ก รวมทั้งปลูกฝังทัศนคติ การเสริมสร้างลักษณะนิสัย และการ ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รู้จักสังเกต คิดอย่างมี เหตุผล และช่วยเหลือตัวเองได้ มากกว่าที่จะเร่งกดดันให้เด็กต้องอ่านออก เขียนได้ หรือทำเลขเป็น

ณรงค์ เทียนส่อง และคณะ (๒๕๓๑) ได้กล่าวว่า กลุ่มนักพฤติกรรมศาสตร์ นัก จิตวิทยาและนักการศึกษา เชื่อว่าเด็กปฐมวัย คือ เด็กในระยะตั้งแต่แรกเกิดจนอายุ ๖ ปีนั้น เป็นวัยที่ควรได้รับการวางพื้นฐานด้านบุคลิกภาพ และสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสมที่สุด ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้ จึง เน้นที่การเตรียม ความพร้อมและการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพื่อให้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน ทั้ง ๔ ด้านอย่างเหมาะสม

เฟรดริก เพรอบเบล (Friedrich Froebel: 1782-1852) นักการศึกษาชาว เยอรมัน ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องเป็น "บิดาแห่งการอนุบาล" เชื่อว่า การปฏิรูปการศึกษาที่ สำคัญที่สุด คือ การศึกษาในวัยเด็ก เพรอบเบล ถือว่าการศึกษาร่างกายของเด็กเล็กที่ถูกต้องนั้น

จำเป็นต้องมีการวางแผนให้เด็กได้มีโอกาสเล่นของเล่นต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสม (เพรอบเบล อ่างกิ่งใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์, ๒๕๒๑) โดยเฉพาะอย่างยิ่งของเล่นที่ดี จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเด็ก ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งอารมณ์ สังคม ความคิด และสติปัญญา นอกเหนือจากความสนุกสนานเพลิดเพลิน(อาโไพ สุจริตกุล, ๒๕๒๖)

ของเล่นที่ดี หมายถึง ของเล่นประเภทที่มุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย มักนิยมใช้เป็นของเล่นเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล ของเล่นประเภทนี้จะมีการออกแบบ เพื่อช่วยฝึกทักษะและเสริมสร้างสติปัญญา ตลอดจนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละช่วงอายุ การออกแบบจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการสร้างสรรค์ (ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย, ๒๕๓๕) และจากที่การออกแบบมีความสำคัญต่อการได้มาซึ่งของเล่นที่ดี ที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งนักวิชาการและผู้ประกอบการจากภาคอุตสาหกรรม ได้เสนอให้วงการการศึกษาที่เกี่ยวข้องในการผลิตบุคลากร ช่วยกันยกระดับการออกแบบของเล่น โดยแนวทางหนึ่ง คือ การเพิ่มหลักสูตรเกี่ยวกับของเล่นเข้าไว้ในสถาบันการศึกษา (อาโไพ สุจริตกุล, ๒๕๒๖; วิฑูรย์ วีระพรสวรรค์, ๒๕๓๕; ของเล่น...ยังต้องเร่งแก้ไข, ๒๕๓๕)

จากความต้องการของนักวิชาการ และผู้ประกอบการจากภาคอุตสาหกรรม ที่เสนอให้มีการเพิ่มหลักสูตรเกี่ยวกับการออกแบบของเล่น เข้าไว้ในสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารหลักสูตรของสถาบันต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา ที่ดำเนินการสอนทางด้านการออกแบบ พบว่า สถาบันต่าง ๆ ยังมิได้มีการจัดการเรียนการสอน ทางด้านการออกแบบของเล่น ขึ้นเป็นรายวิชา บรรจุเข้าไว้ในหลักสูตร ทั้ง ๆ ที่การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ควรจะมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยขอบเขตของการพัฒนา ควรเริ่มต้นที่พัฒนารายวิชา เป็นหลักสูตรก่อน (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, ๒๕๒๔)

อย่างไรก็ตามจากการที่ได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร ผู้วิจัยพบว่าหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชาเฉพาะ วิชาเอกศิลปศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกศิลปศึกษา พุทธศักราช

๒๕๓๑ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (ต่อเนื่อง ๒ ปี) พุทธศักราช ๒๕๓๑ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา พุทธศักราช ๒๕๓๔ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความเหมาะสมที่จะดำเนินการพัฒนา รายวิชาการออกแบบ ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วย ๔ หมวดวิชา คือ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชาชีพ (วิชาครู) หมวดวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยในหมวดวิชาชีพ มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องศึกษา คือ รายวิชาทางด้านจิตวิทยา อาทิเช่น จิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ เป็นต้น รวมทั้งในหมวดวิชาเฉพาะ มีรายวิชาทางด้าน การออกแบบที่ผู้เรียนต้องศึกษา คือ การออกแบบ การเขียนแบบ การทำหุ่นจำลอง เป็นต้น ซึ่งรายวิชาต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ทั้งในหมวดวิชาชีพและหมวดวิชาเฉพาะ จะเป็นพื้นฐานอย่างดีแก่ผู้เรียน ต่อการเรียนรู้นั้น เรื่องการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

ด้วยความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงดำเนินการพัฒนา รายวิชาการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย สำหรับใช้ในการดำเนินการสอน โดยเสนอเป็นรายวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ ของหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนในหลักสูตรดังกล่าว เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการสร้างสรรค์ อันจะส่งผลให้ได้ของเล่นที่ดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อพัฒนารายวิชาการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย สาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยรายวิชาที่พัฒนาขึ้นมาี้ ประกอบด้วย ลักษณะรายวิชา จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาแนวโน้มและขอบข่ายของรายวิชาการออกแบบ

ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๕ ส่วน คือ ลักษณะรายวิชา จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๘ ท่าน ที่ประกอบด้วย นักวิชาการศิลปศึกษา คณาจารย์ที่สอนทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ในสถาบันอุดมศึกษา นักวิชาการทางด้านการศึกษาศิลปะปฐมวัย นักวิชาการทางด้านจิตวิทยา และนักออกแบบจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

๒. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนารายวิชาการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อเสนอเป็นรายวิชาเลือก ในหมวดวิชาเฉพาะ ของหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

๑. การพัฒนารายวิชา หมายถึง การสร้างรายวิชาขึ้นมาใหม่ สำหรับใช้ในการดำเนินการสอน ซึ่งรายวิชาที่สร้างขึ้นมานี้ จะประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๕ ส่วน คือ ลักษณะรายวิชา จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

๒. ของเล่น หมายถึง สิ่งของหรือวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาให้เด็กเล่น เพื่อให้สนุกสนาน หรือเกิดความเพลิดเพลิน และในขณะที่เดียวกัน สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

๓. การออกแบบของเล่น หมายถึง การจัดหรือกำหนดรูปแบบของเล่น ให้เหมาะสมกับพฤติกรรมและวัยของเด็ก รวมทั้งมุ่งแก้ปัญหา ปรับปรุงในด้านรูปแบบ และองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ในการออกแบบ ให้สัมพันธ์กับการพัฒนาความพร้อมในด้านต่าง ๆ คือ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

๔. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีช่วงอายุระหว่าง ๒ ถึง ๖ ปี

๕. สาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี หมายถึง หลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา ที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้อนุมัติให้มีการเปิดใช้หลักสูตรซึ่งประกอบด้วย

ก. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชาเฉพาะ วิชาเอกศิลปศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. หลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาวิชาเอกศิลปศึกษา พุทธศักราช ๒๕๓๑
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ค. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (ต่อเนื่อง ๒ ปี)
พุทธศักราช ๒๕๓๑ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ง. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา พุทธศักราช ๒๕๓๔
ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ ๑ ศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎี และหลักการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนารายวิชา การออกแบบของเล่น การศึกษาเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย หลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์เอกสาร และเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบอีดีเอฟอาร์ (EDFR) จาก หนังสือ เอกสารหลักสูตร วารสาร จุลสาร เอกสารอัดสำเนา วิทยานิพนธ์ วารสารสาระสังเขป และงานวิจัย

ขั้นที่ ๒ ดำเนินการพัฒนารายวิชา การออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ตามขั้นตอนการพัฒนารายวิชา ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดหลักการและเหตุผล การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน การคัดเลือกเนื้อหาวิชา การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และวางแผนการประเมินผล การดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การกำหนดหลักการและเหตุผล เพื่อแสดงให้เห็นว่ารายวิชาที่จะพัฒนาขึ้นมา นี้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องของผู้เรียน สังคม และเนื้อหาวิชา ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เอกสาร เป็นวิธีดำเนินการวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การจดบันทึก และวิธีวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา อนึ่ง การวิเคราะห์เนื้อหา มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

ก. ตั้งกฎเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์
ข. วางเค้าโครงข้อมูล โดยการทราบายข้อความหรือข้อความในเอกสาร ที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท

ค. ในการวิเคราะห์เนื้อหาจะคำนึงถึงบริบทของข้อมูลเอกสาร ที่นำมาวิเคราะห์ เช่น ใครเป็นผู้เขียน เขียนในช่วงเวลาใด ฯลฯ

ง. การวิเคราะห์เนื้อหาจะกระทำกับเนื้อหาตามที่ปรากฏ มากกว่าจะกระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ (สุภาวงศ์ จันทวานิช, ๒๕๓๕)

๒. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน คัดเลือกเนื้อหาวิชา กำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน และวางแผนการประเมินผล ผู้วิจัยเลือกการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ อีดีเอฟอาร์ (EDFR) ในรูปแบบที่เรียกว่า Mini EDFR เป็นวิธีดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความรู้ดังกล่าว ขึ้นตอนในการดำเนินงาน มีดังนี้

ก. กำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยกำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ด้วยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จาก

๑. นักวิชาการทางด้านศิลปศึกษา จำนวน ๒ ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านศิลปศึกษา และ/หรือ มีประสบการณ์การสอนในสาขาวิชาศิลปศึกษา ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒. ครูอาจารย์ที่สอนทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๓ ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และ/หรือ มีประสบการณ์การสอนทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๓. นักวิชาการทางการศึกษาปฐมวัย จำนวน ๑ ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีประสบการณ์การสอนทางการศึกษาปฐมวัย ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และมีการเสนอบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

๔. นักวิชาการทางด้านจิตวิทยา จำนวน ๑ ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีประสบการณ์การสอนทางด้านจิตวิทยา ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และมีการเสนอบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

๕. นักออกแบบจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน ๒ ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และ/หรือ มีประสบการณ์ในการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ข. สร้างแบบสัมภาษณ์ การสร้างแบบสัมภาษณ์นี้ สร้างขึ้นเพื่อสนองวัตถุประสงค์การวิจัย โดยประเด็นการสัมภาษณ์จะมุ่งไปที่ ขอบข่ายของเนื้อหาวิชาการ

ออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้เรียนควรจะได้ศึกษา รวมทั้ง ความคิดเห็นหรือ
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่เกี่ยวกับรายวิชาการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

ค. ค่าเนิการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (EDFR รอบที่ ๑)

ง. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับการทำเคลฟาย

จ. สร้างเครื่องมือสำหรับการทำเคลฟาย ซึ่งได้แก่ แบบสอบถามแบบ
มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากผลการวิเคราะห์ และ
สังเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๔ ท่าน รวมทั้งการวิเคราะห์เนื้อหา
จากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยในแบบสอบถามจะมีหัวข้อเรียงลำดับตามองค์ประกอบ
ที่สำคัญของรายวิชา คือ จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน
และการประเมินผล

ฉ. ค่าเนิการทำเคลฟาย (EDFR รอบที่ ๒) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น โดยการให้น้ำหนักความเป็นไปได้ และความเหมาะสม
ของข้อความในแต่ละข้อ อนึ่ง ในการทำเคลฟายนี้ ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับทางสถิติ
(Statistical feedback) คือ ค่าความถี่ของคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้จาก
การสัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ ๑) บอกลับไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ
การตัดสินใจ

ช. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการทำ EDFR รอบที่ ๒ โดย
ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในรอบนี้ มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่าง
ควอไทล์ เพื่อพิจารณาเลือกข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ค่ามัธยฐานตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้น
ไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน ๑.๕ มาเป็นข้อมูลในการนำเสนอ รายวิชา
การออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย สาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี

ขั้นที่ ๓ สรุปและนำเสนอ รายวิชาการออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย
สาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะรายวิชา จุดมุ่งหมาย
ในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล โดย
จุดมุ่งหมายในการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล
ประมวลจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัย ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิค

การวิจัยอนาคตแบบ EDFR ในรูปแบบที่เรียกว่า Mini EDFR สำหรับลักษณะรายวิชานั้น
ประมวลมาจากเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ เนื่องจาก ลักษณะรายวิชาเป็นการอธิบายเนื้อหา นั้น ๆ
อย่างย่อ ๆ เป็นหัวใจของเนื้อหาทั้งหมด (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, ๒๕๒๔) อนึ่ง ผลการวิจัย
ที่ได้ ผู้วิจัยสรุปและนำเสนอในลักษณะของประมวลการสอนรายวิชา (Course outline)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้แนวทางในการพัฒนารายวิชาการออกแบบ
ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นรายวิชาเลือก ในหมวดวิชาเฉพาะของหลักสูตรปริญญาตรี
ทางการศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
๒. เป็นแนวทางในการพัฒนารายวิชาอื่น ๆ ในระดับอุดมศึกษา ให้เหมาะสม
และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
๓. เป็นแนวทางการผลิตตำราในเรื่อง การออกแบบของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย